

til Flaademateriellets Udvikling i det kommende Aar. Om denne Bevilling, saaledes som den høitærede Minister har foreslaaet, opføres paa § 23, eller den deles imellem § 23 og § 26, er Noget, som jeg for min Person ikke lægger Vægt paa. Derksom Rigsdagen skulde tro at maatte tage det Forbehold at betegne Noget af det, der i det kommende Aar bevilges hertil, som extraordinært ved at oversføre det paa § 26, kan jeg ikke sige Andet, end at, om jeg end i og for sig ikke finder denne Reservation naturlig, vil den dog være usfadelig. Det Beløb, som den høitærede Marineminister foreslaar, har han, som Anmærkningerne til Finantslovsforlaget oplyse, tænkt at anvende dels til „Lordenstjold“s og „Fyn“s videre Fuldbedelse, og dels til Paabegyndelsen af et nyt Pantserstib af Helgolandsklassen, og endelig til Anskaffelsen af en hurtig Torpedobaad. Flertallet i Finantsudvalget foreslaar, hvad jeg meget beklager, at den hurtige Torpedobaad skal udstydes. Jeg beklager dette overordentlig, fordi jeg troede, at det var anerkendt fra alle Sider, at dette var et for Flaadens Udvikling i høieste Grad nyttigt og vigtigt Materiel, som tilmed har den Fordel, at det forholdsvis ikke er kostbart, og at det kan anskaffes i nogenlunde rimelig Tid. Men dernæst foreslaar det ærede Udvalgs Flertal ogsaa, at der istedetfor en Bestemmelse om, at der skal bygges et Pantserstib af Helgolandsklassen, skal indføres en Bestemmelse om, at der kan paabegyndes Flaademateriel, som ikke maa overskride en bestemt Sum. Jeg er enig i det Princip, som ligger til Grund derfor, at Rigsdagen ikke skal sidde og diskutere Enkeltheder i Flaadens Nybygninger, om hvilke det maa erkjendes, at den største Del af Medlemmerne ikke forstaa sig en Smule derpaa, og at det derfor er rigtigt kun at fastsætte en finantiel Grænse, og saa lade den høitærede Minister bære Ansvar for Gjennemførelsen i Detailen af den Bevilling, der gives indensfor den finansielle Grænse i Genhold til Flaadelovens Bestemmelse om, hvad Søværnets Materiel skal bestaa af. Jeg kan altsaa være enig i Principet, men jeg maa dog dertil sige, at efter min Opfattelse maa den finansielle Grænse dog sættes langt høiere, end det er foreslaaet af noget af de to ærede Mindretal. For en Maximumsum af 2½ Mill. Kr. kan der, saavidt jeg kan bedømme, kun bygges et nyt Stib af Lordenstjoldsklassen, og naar Beløbet ikke maa overskride 1¼ Mill. Kr., som det er foreslaaet af et andet æret Mindretal, saa tror jeg derigjennem at kunne se, at man ikke vil være istand til at bygge Andet end en Kanonbaad. Det er muligt, at jeg tager feil deri, men jeg skjønner ikke, at der, naar der skal bygges et Kampstib, vil kunne være synderlig Tale om Andet. Dette sidste kan jeg efter Alt, hvad jeg har nævnt, paa ingen mulig Maade finde tilraadeligt, thi jeg mener, at det Første og Vigtigste, det kommer an paa, er at naae op til de 12

store Skibe, som Flaadeloven forudsætter, og jeg tror tillige, at det af Hensyn til at kunne holde Værftet i nogenlunde regulær Drift vil være en Nødvendighed, at man iaar bør paabegynde Bygningen af et saadant større Stib, idet, saavidt jeg skjønner, „Fyn“ vil være løbet af Stabelen enten inden Udgangen af dette Finantsaar eller i Begyndelsen af næste Finantsaar, og at man saa vil komme til at staa vis á vis de rien med Hensyn til Bygningen af større Skibe. Jeg skal iøvrigt sige, at jeg vilde anse det for lidet heldigt, om man, naar man skal bygge et nyt større Stib, saa vil blive staaende ved at bygge et Stib af Lordenstjoldstypen, og navnlig vil jeg anse det for meget uheldigt af den Grund, at jeg synes, det er naturligt, om denne Type først fik Leilighed til at prøves, inden man indlob sig videre med den. Man kan nemlig ikke negte, at man i forskjellige Retninger navnlig med Hensyn til Bedømmelsen af det Pantserstystem, der er anvendt derpaa, mangler virkelige Erfaringer. Man trænger efter min Opfattelse fortrinsvis til stærke Kampstibe, og jeg kan ikke se Andet, end at, da Helgolandstypen er prøvet, og saavidt jeg veed, ogsaa har fundet Tilslutning af den høitærede Minister, maa man ubetinget sige, at Bygningen af et saadant Stib bør gives Fortrinet. — Jeg har nu udtalt mig om disse 3 Endringsforslag, og jeg skal herefter gaa over til Endringsforslaget under Nr. 133, som gaar ud paa forskellige Nedsættelser af Reparationsarbejder, Flaademateriel og Vedligeholdelsen af forskellige Ting paa Værftet. Den ærede Ordfører, der nys havde Ordet, udtalte, at dette blot var kommet frem efter et finantsielt Skjøn, idet man havde ønsket at holde Summen indensfor et vist Beløb og af den Grund havde nedfat den. Jeg erkjender naturligvis fuldstændig Berettigelsen af at tage finansielle Hensyn, men jeg synes dog ogsaa, at der er visse andre Hensyn, som man ikke bør lade ude af Betragtning. Jeg har ganske vist nok troet, at man vilde kunne slutte sig til nogle af disse Nedsættelser, men jeg tror imidlertid, at der er andre, som ere meget lidet anbefalelsesværdige. Jeg skal saaledes nævne Forslaget under Nr. 131, hvor man foreslaar at nekte Reparationsbeløbet til begge Skonerterne „Diana“ og „Abalon.“ Det synes mig virkelig er at tage Munden noget vel fuld, naar man ser, at Reparationen af „Diana“ ikke andrager et større Beløb end 10,400 Kr., og det, der er fordret, er en Reparation af Dækket, Erstatning af to Master, og Noget, som for Vedligeholdelsen af Materiellet er saa overordentlig vigtigt, nemlig Anbringelsen af et nyt Lag over Dækket. Jeg maa maasse med Hensyn til dette Punkt og med Hensyn til alle de øvrige Endringsforslag gjøre en Bemærkning, som maasse ikke er aldeles overflødig ligeoverfor ærede Medlemmer af Thinget, som ikke høre til Finantsudvalget. Naar man f. Ex. ser paa